

[Skræppenborg-Nielsen.]

ter det på den måde, at det er, fordi forslaget er sagligt.

Socialministeren (Bundvad): Jeg tror, det vil glæde indenrigsministeren, når jeg fortæller ham, at de ærede medlemmer hr. O. Mathiasen og hr. Skræppenborg-Nielsen så stærkt har givet ham støtte i det arbejde, han er i færd med at udføre med hensyn til statshospitalerne. De ærede medlemmer har begge understreget, at dette arbejde allerede er stærkt i gang, og troede oven i købet, at det ville være i den tidligere direktørs ånd. Men så kan de ærede medlemmer ikke samtidig procedere så stærkt på, at det foreliggende forslag er nødvendigt. Når man giver ministrene så stærk tilslutning til det, de gør, hvorfor så fremsætte forslag, som i situationen kun kan blive bagstræv?

Dette være også sagt til det ærede medlem hr. Chr. Madsen. Det ærede medlem havde formentlig skrevet sin tale som en kronik og afrundet den pænt, men med nogle skønhedsfejl; der indgik f. eks. i den den påstand, at der ikke på plejehjemsområdet var sket noget i de sidste 20-30 år, og det til trods for at jeg nogle få minutter før rent faktisk og konkret havde påvist, hvor meget der var sket i de sidste år. Men det ser man altså stort på, det ser man bort fra; man tager skyklapper på, for opgaven er nok en anden end den at fremme det, man egentlig taler om. Derfor har jeg sagt, at man egentlig burde tage dette forslag tilbage. Jeg har påvist, at der er gang i byggeriet af plejehjem nu. Jeg har påvist, at vi i den nærmeste tid får en række nye opgaver, der presser sig mere på, fordi de ældre i højere grad end før bliver plejehjemspatienter, og fordi vi må vedstå vor sociale pligt over for de yngre handicappede, som er på plejehjem, og må give dem bedre vilkår, og endelig fordi vi skal løse spørgsmålet om plejehjemsforholdene i forbindelse med det, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen omtalte, hospitalshistorien.

Alt det har jeg gjort opmærksom på, og jeg har gjort opmærksom på, at det har været drøftet her tidligere, at socialministeriet har nedsat et udvalg, som tager alle de problemer op, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen har omtalt, og at dette

udvalg vil være færdigt med sit arbejde i løbet af 3-4 måneder.

Det er på den baggrund, jeg siger, at når dette arbejde er i gang, og når de to ærede medlemmer står op og roser ministrene, som de har gjort, for det arbejde, de udfører, så er det at komme sand i kuglelejerne, når man nu vil til at foretage større undersøgelser. Hvis vi lader forslaget gå i udvalg — og det kan jeg ikke sætte mig imod — så stiller man dér en lang række spørgsmål på dette område, som jeg skal sætte de embedsmænd, som i dag er i færd med at løse plejehjemsproblemet, til at svare på. Det er at komme sand i kuglelejerne; det er bagstræv for mig at se — vi måtte hellere fremme arbejdet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Chr. Madsen): Den højtærede socialminister siger, at jeg i min indledning har sagt, at der ikke var sket noget væsentligt i de sidste åringer. Ja, det har jeg sagt, men det må forstås ud fra det, jeg også var inde på i indledningen: hvad skal vore plejehjem indeholde, hvad skal vore plejehjem omfatte? Hvis den højtærede socialminister ser på sin egen bys udvikling med hensyn til pleje af gamle patienter og med hensyn til omsorgen for de gamle og sammenligner dette med de fremskridt, videnskaben har gjort i forbindelse med gammelmandssygdomme, vil han sikkert give mig ret i, at der ikke er sket noget væsentligt på dette område i de sidste 20-30 år. For hvis man skulle have fulgt videnskaben op med hensyn til alle de institutioner, der skulle være oprettet i takt med det mægtige fremskridt, der er foregået, skulle vi for længst have haft plejehjem eller plejehospitaler i langt, langt større omfang, end vi på nuværende tidspunkt har. Det er sådan, mine bemærkninger om dette skal forstås.

Jeg tror, det er meget væsentligt, at man får lidt at vide om, hvordan det ligger med forståelsen i retning af, hvad plejehjemmene skal indeholde, hvad plejehjemmenes funktioner skal være. Skal man følge lægevidenskabens fremskridt, eller skal man bare sige: det går såmænd nok; det, vi har opnået indtil nu, er godt nok?

Jeg tror, man skal betydelig længere frem, og jeg tror, sagen er moden og egnet til, at vi får den i udvalg, og jeg vil gerne